

et langt Møde, to Timer før Udvalget skulde have Møde, og dette Møde var af den Betskaffenhed, at der forelaa en Række Spørgsmaal, som man ikke kunde komme over uden hurtigt muligt at faae postalkyndig Bistand. Nu vil den ærede Minister sige, at vi havde jo blandt os det ærede Medlem fra Bornholm (Dam). Selvfølgelig anerkjende vi ogsaa hans Sagskundskab; men det er gaaet her, som det saa ofte gaar med Læger, at selv en nok saa dygtig Læge i et vanskeligt Tilfælde kan ønske at høre en anden Læges Mening. Derfor var det, jeg paa eget An- og Tilhvar henvendte mig til en postkyndig Mand, som lod sig overtale til at møde i Udvalget. Jeg skal naturligvis ikke nævne hans Navn, uagtet det jo ikke er nogen Forseelse, han har gjort sig skyldig i, idet han tværtimod har gjort sig i høi Grad fortjent ved at hjælpe os ud af den Forlegenhed, vi vare komne i. Der til kommer, hvad jeg allerede har bemærket og nu atter skal gjøre opmærksom paa, at Udvalget holdt ikke Møde, da vi talte med Bedkommende. — Det glæder mig, at den høitærede Minister har taget den Hensigt til Følge om 3 Dres Porto for lokale Breve og endog var tilbøielig til at gaa ned til 2 Dre. Der er en anden Hensigt i Betænkningen, som jeg ikke har hørt den ærede Minister udtale sig om, men jeg antager, at han ikke har Noget imod, at jeg betragter hans Tausked som et Samtykke, det er Hensigten om, at nye Brevkort eller lignende Ting som maatte blive indførte, maa saavidt mulig faae, om jeg saa maa sige, Verdenspostforeningens Uniform, saa at de kunde bruges baade i Indland og Udland ved paaklæbde Frimærker; i dette Øieblik er det vanskeligt at bruge 8 Dres Brevkort til Udlandet, fordi de ikke have Verdenspostforeningens Uniform. Det er en Ulempe, som let kan afhjælpes, og jeg tror ikke, det vil medføre praktiske Vanskeligheder. Det ærede Medlem for Weile Amts 2den Valgkreds (Berg) yttrede det Ønske, at der maatte blive rigelig Tid til at stille Endringsforslag, efter at Udvalget har stillet sit Hovedændringsforslag, det vil sige opstillet hele Postloven til 3die Behandling. Jeg antager, at det følger af sig selv. Den ærede Minister har jo ogsaa gjort til Betingelse, at han maatte have nogle Dage eller i alt Fald nogen Tid til at tage under Overveielse, hvad der fremkom. Jeg skal imidlertid bede om, at den Tid maa blive saa kort som mulig, thi vi sætte jo Pris paa at faae dette Lovforslag gennemført, og man maa jo ogsaa i det andet Thing have nogen Tid til at tage disse ikke saa Spørgsmaal under Overveielse. Ærede Medlemmer her i Thinget vil jeg gjøre opmærksom

paa, at naar de veed, at Udvalgets Hovedændringsforslag bliver stillet i Form af den gamle Postlov, ville de jo strax efter Afstemningen i Dag ved at tage denne for sig kunne stille Endringsforslag dertil, og hvis de da saa hurtig som muligt ville give dem til Udvalget, vil det være en let Sag for det at sætte dem ind paa det Sted, hvor de skulle staa (Berg: Ja, det beror jo paa Thingets Formand). Ja, det er jo ganske vist Noget, der beror paa Thingets høitærede Formand, men netop derfor nævner jeg det her; thi jeg haaber, at den høitærede Formand vel vil give rigelig Tid, men dog ikke altså rigelig, saaledes at Sagen ikke derved opholdes mere end nødvendigt.

Indenrigsministeren (Ingerslev):

Jeg skal ikke igjen komme ind paa Sagens Enkeltheder. Jeg tror ikke, at det kan være nyttigt, og det er et Spørgsmaal, om Sagen vil fremmes derved. I Anledning af den ærede Ordførers yderligere Forklaring om Konferencen med en Postembedsmand, skal jeg dog gjøre et Par Bemærkninger. Den ærede Ordfører fortalte, at det Afslag, han havde faaet fra en Embedsmand, og som han ganske vist kunde vide, maatte komme fra en Saadan, havde truffet ham her, og at der da kun havde været 2 Timer til Udvalgsmødet; rigtignok havde man een Postmand i Udvalget, men det var rart at faae ham konfronteret med en anden Postmand, at faae deres Uenigheder frem og at have Noget at vælge imellem. Det er da sært, at det ikke er faldet den ærede Ordfører ind, at henvende sig til Indenrigsministeren, naar Udvalget havde Noget at spørge om. Jeg har aldrig negtet et Udvalg nogen Oplysning — mundtlig eller skriftlig — om noget postalt Forhold, eller Noget, det kunde ønske oplyst, og selv om det var en mere almindelig Oplysning, kunde jeg maaste godt have skaffet den. Gud bevares; Formen er frelst: Man lukker sin Protokol, saa kommer en Embedsmand ind, og efter at han er kommen, saa er man ikke Udvalg, og saa taler man med Embedsmanden; naar han saa er gaaet, lukker man Protokollen op igjen og er igjen Udvalg. Det har man maaste Lov til, det vedkommer ikke mig. Men Embedsmanden maa kunne se, at det i Realiteten er en Konference, og maa kunne vide, at naar hans Udtalelser skulde bruges imod mig, saaledes som den ærede Ordfører var saa smagsfuld at bruge dem, saa er det Hele ikke heldigt. Bedkommende Postembedsmænd maa kunne begribe, at hvad de saaledes meddele et Udvalg efter Manuduktion, kan bruges imod mig. Hvis et Udvalg